

Sygn. akt II CSK 133/16

POSTANOWIENIE

Dnia 29 września 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa L. Spółki z ograniczoną
odpowiedzialnością z siedzibą w G.
przeciwko S. K.
o wydanie ruchomości,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 września 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanego
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 29 lipca 2015 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę
1800 (tysiąc osiemset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy, dopuszczającymi wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Pozwany zarzucił zaskarżonemu wyrokowi Sądu Apelacyjnego z dnia 29 lipca 2015 r. naruszenie art. 378 § 1 i art. 382 k.p.c. oraz art. 709¹ k.c., a wnioski o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uzasadnił występowaniem w sprawie istotnych zagadnień prawnych:

- czy zawarcie umowy leasingu zwrotnego musi być poprzedzone zawarciem umowy sprzedaży przedmiotu leasingu i

- czy wygaśnięcie stosunku obligacyjnego o charakterze ciągłym stanowi przeszkodę do jego kontynuacji w niezmienionej postaci

oraz potrzebą wykładni „dotyczącej subsumpcji umowy leasingu zwrotnego pod określony przepis prawny zawarty w księdze III tytułu XVII¹ Kodeksu cywilnego”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest objęte podstawami kasacyjnymi doniesłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy zagadnienie nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa. Żadna z kwestii podniesionych w skardze kasacyjnej pozwanego nie jest takim zagadnieniem. W istocie pozorują one jedynie takie zagadnienia. Jest oczywiste, że umowa sprzedaży przedmiotu leasingu może być zawarta po zawarciu umowy leasingu zwrotnego, ponieważ nie ma przeszkód do zobowiązania się do oddania kontrahentowi oznaczonej rzeczy do używania przez osobę niebędącą właścicielem w chwili zaciągnięcia takiego zobowiązania. Istotne

jest tylko, aby zobowiązujący się mógł to zobowiązanie wykonać, a do tego wystarczy, że kupi rzecz po zaciągnięciu zobowiązania. Podobnie oczywista jest możliwość kontynuowania przez strony wygasłego stosunku obligacyjnego o charakterze ciągłym w razie wyrażenia wskazującej na to woli.

Podnoszona zaś w skardze potrzeba wykładni - jak trafnie zwrócono uwagę w odpowiedzi na skargę - nie została przez pełnomocnika pozwanego bliżej sprecyzowana i uzasadniona.

Z przedstawionych przyczyn, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej pozwanego do rozpoznania, a o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zgodnie z art. 98 w związku z art. 108 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz § 6 pkt 6 i § 13 ust. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. 2013. 461), a także § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. 2015. 1800).